

دور از دست و چشم آدمیان	یا درون دهی بکوهستان
که گرفته است دیه را بمیان	اندر اعماق جنگلی انبوه
نشود گوش هیچ نطق و بیان	غیر آوای وحش و بانگ طیور
نه ز علم و ادیب و شعر نشان	نه مدرس، کتاب، نه مکتب
کودکی زاده شد بنام، فلان	بینی از کتم فخر و مام نبوغ
محترم دادوار جمنش، هان	نادراندر کمال و دانش و فضل

کاین غزالی است یا که معنوی است

ابن سیناست یا که گنجوی است

هست سری و نکته‌ای اینجا	این عجایب بجای خود اما
بهر خود سازد این عجایب را	بی گمان ذات خالق اکبر
غیر از او نیست قادری و خدا	تا بدانند خلق هر دو جهان
منحصر در سراسر دنیا	جمله اینهاست بی بدیل و نظیر
که مکرر نمیشود اینها	فهم حیران و عقل دیوانه
که ندارد قرینه و همتا	برتر از این همه وجود علی (ع) است

مظهر و اعجب العجایب علی (ع)

شیر حق و خدای جو ددولی

«فوق اندیشه» برتر از اعجاز	کیست غیر از علی (ع) بنیم نواز
جز بدرگاه حق نبرده نیاز	فارغ از خوف و آرزو و شوق بهشت
نفس نفوی و فضل و محرم راز	جالس صدر عرش علین
«تیر بیرون کنند وقت نماز»	محو حق بیخبر چنان کز پای
در رحمت بروی مردم باز	جز علی (ع) کیست بی گمان که نمود
دست هرگز نکرده است دراز	کیست آنکس که سوی «زرد و سفید»
از دهانی بغیر حیدر باز ا	نشود «فزت» گوش جان ملک

جمله ماخوشه چین خرمن تو

یا علی (ع) دست ما و دامن تو

فرد مسیحیت

و اسلام در اندونزی!

مجله «المجتمع» چاپ کویت مصاحبه‌ای با «عزالدین بلیق» نماینده مجلس اعلای این کشور، پس از بازگشت وی از دیدار يك ماهه از کشور اندونزی انجام داده است که درخور توجه است. خلاصه ترجمه این مصاحبه ذیلا از نظر خوانندگان محترم می‌گذرد:

به ۹۳۲۱ رسیده و دارای ۲۳۹۷ کیش و ۶۵۰۲ مبلغ رسمی مسیحی می‌باشد. آنان دهها دانشگاه و مراکز زراعی، بیمارستانهای بزرگ، دارالایتم، و مراکز رادیویی ویژه، دارند، حتی برخی از بیمارستانهایشان، علاوه بر مجهز بودن به تمام وسائل، دارای فرودگاه خصوصی مجهزی نیز می‌باشد.

علاوه بر این که وسائل نقلیه از قبیل اتومبیل و ۰۰۰ در بین شهرها و جزایر اندونزی در دست مسیحیانست آنان دارای کشتی‌ها و هواپیماها نیز می‌باشند. در

مسیحیان اندونزی با آن که در اقلیت اند، دارای دانشگاهها، بیمارستانها، و فرودگاهها هستند ولی مسلمانان از حداقل زندگی محروم می‌باشند!

صد میلیون مسلمان در «اندونزی»، چشم کمک به برادران اسلامی خود، در شرق اسلامی دوخته و انتظار دارند که طبق گفتار خداوند «انما المؤمنون اخوة» دست کمک و برادری، بسوی آنان دراز نمایند.

در اندونزی کلیسا، بسان درخت میروید! آمار مجلس کلیساهای پروتستان در اندونزی، نشان میدهد که تعداد کلیسا در سال ۱۹۷۲ میلادی

حالی که موسسات اسلامی، نیاز شدید به کمکهای مادی و معنوی همه جانبه‌ای دارند.

مسلمانان اندونزی که برای رسیدن به استقلال، با استعمار پرتغال، هند، انگلیس، ژاپن نبرد کرده‌اند و آنگاه برای قطع نفوذ کمونیسم که بذران در حکومت پیشین پاشیده شده بود، همت گماشتند، دربناهی مساجد، نمازخانه‌ها، مدارس، دانشگاه و درمانگاه و دارالایتام، کمک و همکاری بین فقر و اغنیاء، کوتاهی نکردند. ولی فراهم نبودن امکانات مادی، مانع از رسیدن به هدفهای اسلامی است!

س- ممکن است نتیجه دریافت خود را آنچه که دیده‌اید، برای ما شرح دهید؟

ج- من در پاسخ دعوت مجلس اعلای اندونزی که ریاست آن با دکتر «محمد ناصر» نخست وزیر پیشین آن کشور است به آن کشور رفتم. تا از نزدیک وضع مسلمانان و موسسات آنان را بینم و برای برادران مسلمان در شرق اسلامی بازگو کنم.

مشوق من به این سفر، آن بود که «اندونزی» پس از تجزیه پاکستان، بزرگترین کشور اسلامی جهان است که هم اکنون بیش از صد میلیون یعنی معادل $\frac{1}{8}$ مسلمانان جهان، مسلمان دارد.

اسلام در قرنهای اول، بوسیله گروهی از تجار مؤمن که اعمالشان نمونه راستین اسلام بود، در آنجا راه یافت و این شیوه تبلیغ عملی، سبب شد که بعدها آنان فوج فوج به اسلام روی آورند!

س- وضع مؤسسات آنان چگونه است؟
ج- در دیدارم از شهر «تشی قو قور» يك مدرسه ابتدائی بنام «نورالحکمه» مرا بشدت تکان داد، وقتی که با مدیرش گفتگو کردم و از تعداد محصلین و میزان شهریه‌ای که شاگردان می‌پردازند و نیز میزان حقوق مدرسین آن، پرسش کردم خیلی ناراحت شدم چون میزان شهریه محصل از ۵۰ روپیه (حدود ۱۰ هزار ریال) و مقرری مدرسین، یا مدیر مدرسه، از هزار روپیه (حدود ۲۴۰ ریال) تجاوز نمی‌کرد. و آنان علاوه بر تدریس به کشاورزی و زراعت، در حین تحصیل می‌پردازند تا بتوانند مخارج تحصیلی خود را بپردازند!

آنان مالی ندارند که زکات دهند ولی از ذخایر علمی خود زکات می‌دهند و در عوض، فرزندان خود را از وارد شدن در مدارس استعماری مسیحیان که تعدادشان خیلی زیاد است باز میدارند، و در این راه از هیچ مجاهده فروگذار نمی‌کنند. فعالیت و مجاهدات این مدرسین خیلی بزرگ و مهم است.

س- چرا وزارت فرهنگ اندونزی بسان سایر کشورها در فکر توسعه مدارس و تهیه استاد برای ملت نیست؟

ج- البته برای بنا و افتتاح مدارس در همه جا، تلاش می‌شود ولی بمقدار لازم و کافی امکانات، موجود نیست از این جهت مبلغین مسیحی از فرصت و کمبود امکانات دولت و مسلمانان استفاده کرده تلاش زیادی برای تأسیس مدارس مسیحی می‌کنند!! باید بگویم که مسلمانان هم واقعاً کوتاهی

برنامه‌های بهداشتی و درمان، مسکن، تعلیم و تربیت بر خوردارند تا آنان بزرگ شوند و عضو مفیدی برای جامعه گردند نه آنکه در خیابانها، ویلان و سرگردان باشند و در اثر بی‌سرپرستی در معرض انواع انحرافها قرار گیرند!

سرپرستی ایتم، یکی از مهمترین وظایف اسلامی است که پیامبر اکرم (ص) فرمود: **«أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ كَهَاتَيْنِ»**: (من و سرپرست یتیمان مانند این دو انگشت بهم پیوسته، برابر و با هم در بهشت هستیم)

س- آیا کشورهای اسلامی در تاسیس و توسعه موسسات و بیمارستانها و دانشگاههای اسلامی آنجا سهمی دارند که بتواند با موسسات تبلیغی مسیحی در اندونزی- برابری کند؟

ج- خیلی متأسفم که باید بگویم کشورهای اسلامی بطور کلی هیچ سهمی ندارند حتی در اعزام نمایندگان سیاسی اقدام نکرده‌اند و در راههای اقتصادی و فرهنگی، تربیتی، بهداشتی و... شرکت ندارند....

* * *

مکتب اسلام: فشرده مصاحبه گزارشگر مجله «المجتمع» را در اینجا منعکس نمودیم، تا شاید رجال بزرگ اسلام و متفکرین و دولتهای اسلامی بفکر کودکان و جوانان این سرزمین وسیع اسلامی باشند، تا ریشه‌های استعمار مسیحی و غربی، از این سرزمین رخت بر بندد زیرا هرگونه سهل‌انگاری در این مورد مایه جدائی و دورافتادگی این قطب بزرگ اسلامی از جامعه اسلامی است!

نکرده‌اند، مثلاً یکی از جمعیت‌های خیریه اسلام بنام «محمدیه» به تنهایی بیش از هزاران (۱۲۴۹۵) مدرسه ابتدائی مقدماتی و دبیرستان، بنا کرده است و نیز علاوه بر آنها تعداد ۱۰ دانشگاه و سه مدرسه عالی که در حدود «۹۹۰» هزار دانشجو دارد، تاسیس کرده است.

همچنانکه پنج بیمارستان عمومی، ۸۶ بیمارستان خصوصی، ۳۰۹ آسایشگاه بهداشتی، ۶ داروخانه و داروسازی، و مدارسی برای بهیاری و پرستاری بیماران تاسیس نموده است.

بعلاوه ۳۲۵۰ مسجد و نمازخانه و ۹۰۰ دارالایتم ساخته است.

بنابر این مسلمانان کوثاهی نکرده‌اند ولی نداشتن امکانات مانع بزرگی برای رسیدن به هدفها است. بودجه این موسسه خیریه با همکاری همه مسلمانان از غنی، متوسط و فقیر تأمین می‌گردد که هر طبقه بقدر همت خود کمک می‌کنند که علاوه بر صرف مخارج و تعمیرات مساجد، برای ساختمان مساجد جدید، مدرسه، درمانگاه، پرورشگاه... نیز صرف می‌گردد.

س- پرورشگاهها را چگونه مشاهده کردی؟

ج- در شهر «موجو کروتو» در جاده شرقی آن شهر از پرورشگاهی که وابسته به موسسه «خیریه محمدیه» بود، بازدید کردیم. مدیر آنجا نحوه کمک به دختران و پسران یتیم را، توضیح داد که بعضی از توانگران مخارج سالانه آنانرا از قبیل لباس، خوراک، و طبابت، عهده‌دار می‌شوند. کودکان یتیم این پرورشگاه از

مکتب اسلام